

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: L. T., narozený X,
zastoupený: M. Č., narozená X, opatrovník, oba bytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2 (dále i MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 20.2.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2019 č. j. MPSV-2019/23408-914 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4.2.2019 č.j. MPSV-2019/23408-914 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 20.2.2019 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce zastoupený matkou jako opatrovníkem jmenovaným na základě rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 30.3.2017 č.j. 99 P239/2015-248 (kopie rozsudku i Listiny o jmenování opatrovníka byly připojeny) domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2019 č. j. MPSV-2019/23408-914, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil

rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 14.8.2018 č.j. 76632/2018/PPA, kterým rozhodl žalobci snížit příspěvek na péči z 8.800 Kč na 4.400 Kč od září 2018.

2. **V žalobě** žalobce mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který popsal, přičemž dle něho tento byl nedostatečně zhodnocen, ač byl doložen lékařskými zprávami ošetřujícími lékaři pro účely přiznání příspěvku na péči a zprávou ze sociálního šetření ÚP. Dále bylo uvedeno, že v roce 2015 byl okresním soudem z důvodu závažné duševní poruchy, která není přechodného rázu a je léčebně neovlivnitelná, opakovaně omezen ve svéprávnosti. Při dovršení 18 let mu byla přiznána plná invalidita, později změněná na invaliditu třetího stupně. Má výrazně narušeno myšlení, porušenou schopnost porozumět jevům, vztahům, příčinám a následkům kolem sebe, není schopen plánovat činnosti, nechodí samostatně ven, bojí se, straní se lidí a díky těžkým poruchám chování potřebuje stálý 24hodinový dohled. Dále bylo namítáno, že kromě uznaných základních životních potřeb (orientace, komunikace, oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost) nezvládá stravování, tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby (každodenní nekontrolovatelné úniky moči a stolice) s odkazem na doložené lékařské zprávy. Dle žalobce nebylo postupováno dle § 1 odst. 3 a 4, § 2 odst. 1 i § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. (dále jen **vyhláška**), kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb. (dále jen **zákon**). Rovněž byl namítán rozpor mezi napadeným rozhodnutím MPSV a záznamem ze sociálního šetření zejména v posouzení základních životních potřeb stravování, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby. Závěrem bylo namítáno, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu s vyhláškou a zákonem na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a i v rozporu s lékařskými zprávami a výsledkem sociálního šetření ÚP, proto bylo požadováno zrušit napadené rozhodnutí ze dne 4.2.2019 a uložit žalovanému, aby znovu rozhodl; náhrada nákladů řízení nebyla uplatněna.
3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 4.2.2019 č. j. MPSV-2019/23408-914** bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen **správní řád**) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 14.08.2018, č. j. 76632/2018/PPA, kterým bylo rozhodnuto snížit žalobci příspěvek na péči z 8.800 Kč na 4.400 Kč od září 2018. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.2.2019 žalovaný popsal průběh řízení zahájený dne 3.5.2018 z moci úřední ÚP ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb. z důvodu konce platnosti lékařského posudku ke dni 31.5.2018. Po provedení sociálního šetření (3.5.2018) byl vypracován dne 11.7.2018 posudek o zdravotním stavu žalobce Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**), dle něhož jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (datum vzniku: 1.4.2018, platnost: trvale), neboť nezvládá celkem pět základních životních potřeb – orientace, komunikace, oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Poté rozhodl ÚP dne 14.8.2018 rozhodnutím č.j. 76632/2018/PPA příspěvek na péči snížit z 8.800 Kč na 4.400 Kč (měsíčně) od září 2018 a proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání s tím, že je paranoidní schizofrenik, epileptik, mentálně postižený s poruchami chování, má nenávratně poškozený mozek, nezvládá samostatně péči o sebe při výkonu fyziologické potřeby, tělesné hygieně, oblékání a obouvání a stravování, není orientovaný

v čase, neumí číst ani psát (připojeno bylo psychologické vyšetření ze dne 22.8.2018, dle něhož objektivizace stavu je ale blíže nemožná, když obraz, který pacient v ordinaci předvedl a jak o něm referovala doprovázející jeho matka, odpovídá spodní části středně těžké mentální retardace).

Žalovaný jako odvolací správní orgán požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**), o posouzení stupně závislosti žalobce. PK MPSV posoudila zdravotní stav žalobce na svém jednání dne 17.1.2019 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie a podle výroku a odůvodnění posudku nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, ale jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) téhož zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb ani sedm nebo osm takových potřeb, není však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a tento stav existoval i k datu 1.6.2018; doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Také žalovaný citoval ustanovení § 7, § 8 odst. 2 a § 11 odst. 2 zákona, poukázal i na prováděcí právní předpis, tj. vyhlášku č. 505/2006 Sb. Dále bylo uvedeno, že v posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že podle doložené zdravotní dokumentace byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, není zcela orientován, intelektové schopnosti jsou v dolním pásmu střední mentální retardace, v psych. léčbě pro paranoidní schizofrenii, podivnosti v chování; vidí a slyší, kardiopulmonálně je kompenzován, hybnost HK a DK norm., chůze o širší bazi lehce nejistá, bez parézy, v poslední době enuréza. Lékař OSSZ shledal potřebu pomoci při základních životních potřebách orientace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost, celkem při 5 základních životních potřebách. PK MPSV oproti posouzení lékařem OSSZ zohlednila navíc potřebu pomoci z důvodu snížených duševních schopností při základních životních potřebách komunikace a osobní aktivity, avšak neshledala neschopnost samostatně jen s dohledem a připomenutím zvládat základní životní potřebu tělesná hygiena, tedy celkem při 6 základních životních potřebách. Žalobce má ještě zachovány dostačující duševní i fyzické schopnosti k základní sebeobsluze s občasným dohledem a připomenutím, tato základní životní potřeba (tělesná hygiena) byla i v minulosti zvládaná jen s dohledem. Při šetření v roce 2012 byl žalobce orientován základními kvalitami i v přirozeném prostředí, používal telefon, vybral si potraviny i oblečení, umyl se sám, zvládl i celkovou koupel, jen s připomenutím. V posudku z roku 2015 a oproti současnému sociálnímu šetření není uváděná pomoc odůvodněna zjištěným zdravotním stavem; schopnosti k základní sebeobsluze má žalobce ještě zachovány.

K námitce žalobce PK MPSV uvedla ohledně stravování, že žalobce má ještě dostačující duševní a smyslové schopnosti, úchopová funkce obou rukou je zachována. Sám se nají, potraviny si nakrájí, dietní omezení nemá; uvaření si teplého jídla a nápoje a nákupy potravin jsou zohledněny v základní životní potřebě péče o domácnost. K neschopnosti zvládat stravování může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin, při ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při praktické nebo úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. K další námitce žalobce ohledně tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby komise uvedla, že má ještě dostačující duševní a smyslové schopnosti k základní sebeobsluze, je bez pohybového omezení; uváděná enuréza v posledních měsících není objektivizována lékařskými nálezy, dle

provedeního sociálního šetření žalobce na WC dojde, očistu provede. K neschopnosti zvládat tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby může dojít při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin, těžkém pohybovém postižení DK nebo páteře, při praktické nebo úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací.

Závěrem žalovaný zdůraznil, že shromáždil podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, kdy z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, doložená lékařská zpráva byla posudkově zhodnocena a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 17.1.2019 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. Po přezkoumání v rozsahu námitek uvedených v odvolání dospěl žalovaný jako odvolací orgán k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

4. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 5.4.2019 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.ř.s. (zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**) jako nedůvodné, souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a zdůraznil, že má za to, že předmětné rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Také popsal celý průběh řízení před vydáním napadeného rozhodnutí ze dne 4.2.2019 a mimo jiné odkázal i na obsah posudku PK MPSV ze dne 17.1.2019 i jeho závěr, s nímž se ztotožnil, přičemž jeho značnou část citoval. Poukázal také na to, že opatrovník žalobce byl písemně vyrozuměn o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož ale nevyužil. Dále k žalobní námitce, že na jednání PK MPSV nebyl žalobce ani opatrovník přizváni, žalovaný sdělil, že opatrovník žalobce nepožadoval v odvolání přítomnost při jednání posudkové komise a ani po celou dobu správního řízení nenavrhoval osobní účast; žalovaný ještě poznamenal, že žádný právní předpis nestanovuje povinnost osobního vyšetření posuzovaných osob u posudkových orgánů a přesvědčivost posudku je kategorií nezávislou na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv. Rovněž bylo podotknuto, že posouzení zdravotního stavu je věcí odborně-medicínskou a zdravotní stav pro účely odvolacího řízení správního posuzuje MPSV, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, které při posuzování stupně závislosti vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření. (*Vyjádření žalovaného bylo soudem doručeno žalobci.*)
5. Soud dále zjistil, že **obsah správního spisu** zaslaného žalovaným v této věci odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného k žalobě. Napadené rozhodnutí ze dne 4.2.2019 bylo opatrovníkovi žalobce doručeno dle doručenky dne 5.2.2019.
6. Na vyjádření žalovaného reagoval **žalobce dne 13.5.2019** replikou, kdy setrval na podané žalobě s tím, že nadále vidí velký rozpor mezi posudkem PK MPSV a zprávou ze sociálního šetření ÚP; také byl vyjádřen souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání.
7. Poté **žalovaný dne 28.5.2019** odkázal na své vyjádření k žalobě a setrval na zamítnutí žaloby.
8. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti

rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen správní orgán). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., tedy v této věci k datu 4.2.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný soudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

9. Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
10. Podle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
11. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 odst. 1-4 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen příspěvek) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. V § 8 odst. 2 zákona jsou stanoveny podmínky ohledně osob starších 18 let věku, a protože jeho znění bylo citováno i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud jej znovu necituje.
12. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen Příloha č. 1 vyhlášky):
 - a) Mobilita.
 - b) Orientace.
 - c) Komunikace.
 - d) Stravování: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
 2. nalít nápoj,
 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
 4. najíst se a napít,
 5. dodržovat stanovený dietní režim,
 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
 - e) Oblékání a obouvání.
 - f) Tělesná hygiena: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. použít hygienické zařízení,

2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,
3. provádět celkovou hygienu,
4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. včas používat WC,
2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

13. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 4.2.2019 neobsahuje dostatek důvodů, a to zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a soud rozhodl rozsudkem bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Napadené rozhodnutí nebylo shledáno nezákonným, neboť bylo vydáno oprávněným správním orgánem i dle příslušných výše citovaných předpisů.
14. Napadené rozhodnutí žalovaného dle názoru soudu totiž není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, když odstavec 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
15. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.
16. Z posudku PK MPSV ze dne 17.1.2019 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem či komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatelů s přihlédnutím k výsledku provedeného sociálního šetření sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale vychází z údajů žadatelem sdělených. V této věci byla sociálnímu šetření přítomna i matka žalobce a ta je zároveň i jeho opatrovníkem, která se jako pečující osoba vyjadřovala ke všem údajům se zaměřením na potřebu péče žalobce. V této souvislosti soud toliko podotýká, že je

s podivem, že všechna vyšetření lékaři, psychologem i znalcem v řízení o svéprávnost žalobce, byla provedena vždy v přítomnosti matky žalobce, přičemž se u žalobce jedná o středně těžkou mentální retardaci nikoli těžkou, a paranoidní schizofrenii, tudíž veškeré informace jsou poskytnuty toliko jí a v podstatě žádné žalobcem.

17. Posudek OSSZ a zejména PK MPSV v této věci nelze považovat za dostatečně vypovídající a úplný, jelikož i v posudku komise absentuje vyjádření k rozdílnosti hodnocení ohledně nezvládání základních životních potřeb žalobcem uznaných OSSZ v roce 2015 (nezvládal 8 základních životních potřeb), kdy nebylo podáno odvolání do rozhodnutí ÚP a tedy zdravotní stav žalobce PK MPSV tehdy neposuzovala, a dále v roce 2018 (nezvládal 5 základních životních potřeb) při stejné diagnóze, tj. středně těžká mentální retardace a paranoidní schizofrenie. Z posudku PK MPSV totiž není zjistitelné, zda došlo u žalobce v tomto směru ke zlepšení zdravotního stavu ve vztahu k sebeobsluze a na základě jakých rozhodných skutečností či se u posouzení na OSSZ jednalo o posudkové nadhodnocení event. posudkový omyl. Komise, stejně jako posudkový lékař OSSZ, přitom měla kromě v posudku citovaných lékařských zpráv k dispozici i posudkový spis vedený ohledně žalobce na OSSZ Plzeň-město, takže měla možnost díky jeho obsahu i přehled o vývoji zdravotního stavu žalobce, jelikož obsahuje veškerá posouzení jeho zdravotního stavu kvůli jím žádaným dávkám, při nichž se zdravotní stav posuzuje posudkovými lékaři či komisí.
18. Dle názoru soudu je pro objektivní posouzení třeba vyžádat doplnění posudku, aby se v něm komise vyjádřila zejména ohledně zvládání základní životní potřeby tělesná hygiena, kdy i dle posudku lékaře OSSZ doručeného ÚP dne 12.7.2018 byla tato životní potřeba nadále uznána jako žalobcem nezvládaná a také bylo i uvedeno, že dle sociálního šetření nezvládá hygienu (hraničně). Naproti tomu komisí nebylo uznáno nezvládání tělesné hygieny pouze s obecným zdůvodněním, že žalobce má ještě dostačující duševní a smyslové schopnosti k základní sebeobsluze, je bez pohybového omezení a k neschopnosti zvládat tělesnou hygienu může dojít při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin, těžkém pohybovém postižení DK nebo páteře, při praktické nebo úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací.
19. Soud zejména postrádá konkrétní vysvětlení, na základě jakých rozhodných skutečností došla komise k rozdílnému závěru oproti OSSZ ohledně zvládání či nezvládání předmětných základních životních potřeb (komise navíc uznala základní životní potřebu komunikace a i osobní aktivity, neuznala však tělesnou hygienu). Pokud se týká vyjádření komise k námitkám žalobce ohledně základních životních potřeb stravování a výkon fyziologické potřeby, považuje jej soud za dostačující, zejména když z obsahu posuzovaných lékařských zpráv ani ze sociálního šetření nevyplývají takové skutečnosti, které by svědčily pro opačný závěr. Skutečnost, že žalobce údajně jí jen lžící a neumí jíst příborem, ani tvrzení opatrovníka, že si ani nenaleje čaj, přičemž není znám důvod této neschopnosti (nikdo jej to nenaučil či mu to není umožněno?), není způsobila k tomu, aby pro to bylo uznáno nezvládnutí potřeby stravování. Totéž se týká údajného nezvládání výkonu fyziologické potřeby žalobcem, kdy se jedná toliko o tvrzení opatrovníka, když z žádné doložené lékařské zprávy tato skutečnost nevyplývá, ani co by bylo její příčinou.
20. Dle názoru soudu proto předmětný posudek PK MPSV v testu objektivnosti, úplnosti, přesvědčivosti a srozumitelnosti plně neobstál, proto je nezbytné jej řádně doplnit a to i tak, aby byl srozumitelný i pro osoby nemající medicínské vzdělání. Soudu je z úřední činnosti známo, že na posudkové komise je kladen příliš velký nárok ohledně počtu

projednaných věcí měsíčně, avšak ani tento fakt nemůže jít na úkor žadatelů o dávku závislou na posouzení zdravotního stavu. V naznačeném směru proto PK MPSV dostatečným způsobem doplní předmětný posudek ze dne 17.1.2019 a přitom bude postupovat ve smyslu vyhlášky č. 505/2006 Sb. a to zejména ve smyslu § 1 odst. 4 (v něm je mimo jiné stanoveno, že přijatelným standardem se rozumí zvládnutí základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby) a § 2b), který odkazuje na přílohu č. 1 této vyhlášky.

21. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2019 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce. Žalovaný tedy vyžádá doplnění posudku PK MPSV ze dne 17.1.2019 ve shora naznačeném směru (případně připojí i tento rozsudek pro lepší orientaci komise pro doplnění posudku) a po jeho doplnění znovu ve věci rozhodne. Tímto právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce nepožadoval přiznání náhrady nákladů řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 24. března 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně